

Σαν σήμερα 31 Αυγούστου 1922: Η Σμύρνη καίγεται!

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Στις 31 Αυγούστου 1922 οι ορδές του Κεμάλ θέλησαν να εξαφανίσουν καθετί ελληνικό που υπήρχε στην πρωτεύουσα της Ιωνίας. Η Σμύρνη καίγεται.

Η πυρπόληση της Ιωνικής πρωτεύουσας είναι ένα από τα πολλά εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και του πολιτισμού που διέπραξαν οι Τούρκοι κατά τη διάρκεια της ιστορίας τους.

Ο ρόλος του κορυφαίου της μικρασιατικής τραγωδίας έμελλε να πέσει στους ώμους ενός σεβάσμιου αρχιερέα από την Τρίγλια της Βιθυνίας. Μέσα από τις στάχτες της Σμύρνης ξεπροβάλλει η μορφή του Μητροπολίτη της. **Ο Χρυσόστομος Σμύρνης** παρά το γεγονός ότι γνώριζε ότι θα είναι το πρώτο θύμα της εκδικητικής μανίας των Τούρκων τσέτων αρνήθηκε να εγκαταλείψει το

ποίμνιό του. Στον Καθολικό Αρχιεπίσκοπο Σμύρνης, που τον επισκέφθηκε και του εισηγήθηκε να τον φυγαδεύσει από την ιωνική πρωτεύουσα απάντησε με τα λόγια τούτα: «Παράδοσις του ελληνικού κλήρου αλλά και υποχρέωσις του καλού ποιμένος είναι να παραμείνη μαζί με το ποίμνιον του. Αδυνατώ να σας ακολουθήσω».

Εξίσου τραγικό τέλος είχαν και άλλοι Μικρασιάτες ιεράρχες: ο Γρηγόριος Κυδωνιών, τον οποίο οι Τούρκοι έθαψαν ζωντανό και ο Μοσχονησίων Αμβρόσιος που πεταλώθηκε.

Στην προκυμαία **χιλιάδες Σμυρναίοι**, κυρίως γέροι και γυναικόπαιδα, συνωστίζονται στην παραλία της πρωτεύουσας του Μικρασιατικού Ελληνισμού. Πίσω τους οι Τούρκοι στρατιώτες και οι απειλητικές φλόγες, μπροστά τους η θάλασσα. Καμιά βοήθεια από κανένα, από πουθενά. Η τραγωδία στο αποκορύφωμά της.

Σε 1,5 εκατομμύριο ανέρχονται οι πρόσφυγες της μικρασιατικής γης που αναζήτησαν σωτηρία καταφεύγοντας στην Ελλάδα, την οποία τόσο αγάπησαν και τόσο λάτρευσαν για αιώνες. Και ενώ το όνειρο των Μικρασιατών ήταν να δουν την Ελλάδα να έρχεται κοντά τους έζησαν το 1922 τον εφιάλτη της προσφυγιάς. Υποχρεώθηκαν να αποχωριστούν τη γη που την πότισαν με το αίμα και τον ιδρώτα τους. Αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το αποτέλεσμα των κόπων και των μόχθων τους.

Οι εικόνες αυτές είναι για να θυμίζουν στις γενιές **των Ελλήνων ότι ο Ελληνισμός** μέχρι το 1922 απλωνόταν και στις δύο ακτές του Αιγαίου. Και εκεί στις αμμουδιές του Ομήρου γεννήθηκε η επική και λυρική ποίηση. Εκεί στα ακρογιάλια της Μικρασίας για πρώτη φορά ο άνθρωπος έπλασε τη φιλοσοφία. Εκεί στις πανέμορφες πολιτείες της Ιωνίας και της Αιολίας ο έλληνας τεχνίτης έφτιαξε τον περίλαμπρο ιωνικό ρυθμό. Εκεί στην μυστικιστική ανατολή τοποθετούνται οι επτά αστέρες της Αποκαλύψεως. Από εκεί κατάγονται ο Σεφέρης, ο Βενέζης, ο Μυριβήλης, η Διδώ Σωτηρίου και τόσοι άλλοι που λάμπρυναν το νεοελληνικό πολιτισμό.

Η Μικρασία, ο Πόντος, η Ανατολική Θράκη, η Κωνσταντινούπολη, η Σμύρνη δεν θα πάψουν ποτέ να είναι οι αλησμόνητες πατρίδες των Ελλήνων.

Πηγή: Εστία Νέας Σμύρνης